



# VRIENDINNEN WEEKEND IN DE SNEEUW

T I M E - O U T I N G R I N D E L W A L D

..... **TEKST & FOTOGRAFIE** LINDA VAN DE PAVOORDT M.M.V. ANNE KEMPE .....

*Samen de bergen in; het smeedt een band. Of zoals de 70-jarige gids Erika Mattle uit de Jungfrau Region het verwoordt: "Elke keer als je samen iets onderneemt, voeg je een hoofdstuk toe aan het verhaal van je vriendschap." Het Zwitserse Grindelwald als decor voor een vriendinnenweekend in de sneeuw.*

.....

**FOTO** De Jungfrau Region kent talrijke freeride routes.





[1]



[2]



[3]



[4]



69

*Voetje voor voetje  
lopen we omhoog,  
omringd door  
fabuleuze  
uitzichten*

**H**et is tijd voor een time-out. Mijn opgetrokken laptop-schouders, de Hollandse regen die tegen de ramen slaat, de te drukke agenda en geen tijd voor sociale contacten, het is duidelijk; er moet ingegrepen worden. Het liefst kort (vanwege die agenda), met goed gezelschap (vanwege die sociale contacten) én met het effect van ‘er even helemaal tussenuit’. Nu kan ik natuurlijk kiezen voor een yogaweekend om hardcore met mijn lichaam en innerlijke zelf aan de slag te gaan. Maar ik besluit dat een paar dagen de bergen ingaan, minstens zo heilzaam is. Het luie lichaam aan het werk zetten en de frisse berglucht inademen, klinkt als een aanlokkelijk vooruitzicht. Zeker als dat aangevuld wordt met een lekker kaasje hier en een massage daar. Ik bel skifanaat Anne, die meteen in is voor het plan. Twee weken later trekken vanachter het glas de mooiste landschappen aan ons voorbij, als we met de trein van Zürich Airport naar onze bestemming reizen. Diepgroene meren, miniatuurdorpjes en zonovergoten groene weiden maken langzaam plaats voor besneeuwde hellingen en hoge bergtoppen. Fijn dat je in Zwitserland bijna elk bergdorpje comfortabel met de trein kunt bereiken. Uiteindelijk worden we, samen met een paar andere passagiers, door de trein met onze bagage uitgespuugd op een klein perron, midden in een dorp. Eindh halte: Grindelwald.

**HIKEN MET UITZICHT**

De volgende ochtend. Onze longen zullen zich vol met zuurstofrijke berglucht en het hart wordt flink aan het werk gezet, net als de bovenbenen. Voetje voor voetje lopen we omhoog, omringd door fabuleuze uitzichten op (bijna) vierduizenders als de Schreckhorn en de Eiger. Het lichaam weet weer dat het leeft en de drukte in het hoofd is tot stilstand gebracht. Het eerste stuk van het wandelpad vanaf de gondel van station First, die ons toch al op een hoogte van ruim 2.100 meter had afgezet, gaat flink steil omhoog. De Jungfrau, die met haar 4.158 meter vaak in één adem wordt genoemd met de Mönch en de Eiger, speelt verstoppertje met ons: het ene moment doemt ze op tussen flarden wolk, het andere moment lijkt het alsof ze nooit heeft bestaan.

Als Anne en ik op een bankje van het uitzicht genieten, worden we gepasseerd door wandelaars met sleetjes. Gids Erika vertelt dat er een sledeafdeling in het verschiet ligt: “Je moet er wel eerst een paar uur voor omhoog, maar dan kun je een slede-afdeling van vijftien kilometer doen, de langste ter wereld.” We hebben geen slee bij ons,

dus keren we op een gegeven moment terug. Op naar Berggasthaus First voor de Bachalppröschti (een ovengerecht met aardappel, kaas en spiegelei) en de befaamde Firstplättli, een houten plankje met charcuterie, worst en lokale kaasjes.

**LIEFDESVERHAAL  
IN ZWITSERLAND**

’s Avonds luisteren Anne en ik ademloos naar de Nederlandse Monic, die vertelt dat ze op haar 23<sup>e</sup> naar Grindelwald afreisde om er een paar maanden te werken. “We gingen buiten werktijd vaak met een groepje skiën en hij wachtte altijd heel lief op me.” De ‘hij’ in dit verhaal is de Zwitser Andreas Kaufmann, die Monic’s hart veroverde op de pistes rond Grindelwald. “Ik ging voor drie maanden, het werden dertig jaar. Ik was hopeloos verliefd. Natuurlijk nog meer op mijn man dan op het gebied”, lacht Monic. “Maar ook het gebied trok me enorm. Sommige mensen ervaren de bergen als beklemmend, ik vind ze supermooi.”

Op tafel staan kaarsjes, we zijn voorzien van een drankje en krijgen een *real life love story* voorgeschoteld: dit



FOTO'S [1] Adi's Skibar, op de wandelweg naar Bachalpsee. [2] Arrensee in Grindelwald. [3] Wandelwereld en skipiste kruisen elkaar. [4] De befaamde Firstplättli van Berggasthaus First.





69

*Er ligt alweer een laagje **VERSE** sneeuw op de vannacht geprepareerde ondergrond*

## 5x To do

1. Daal af met de First Flyer van First naar Schreckfeld: een 800 meter lange zipline.
2. Sleeën op de langste slede-afdeling ter wereld of één van de andere sledehellingen. Er gaat een sleetrein vanaf Grindelwald naar Kleine Scheidegg. **Let op: je skipas is overdag in de trein geldig, maar niet 's avonds!**
3. Een ritje op een Velogemel.
4. Proef lokale kaas van Eigermilch.
5. De wandeling over Cliffwalk First, een ijzeren wandelweg en observatieplatform hoog boven Grindelwald.

is beter dan een avondje Netflix, daar zijn Anne en ik het over eens. Inmiddels runnen Monic en Andreas niet alleen Hotel Spinne (waar ze hun bruiloft vierden, onwetend van het feit dat ze er ooit beiden zouden werken en er later zelfs eigenaar van zouden worden), maar ook Hotel Central Wolter, met aan de wanden zwart-witfoto's uit vervlogen wintersporttijden. Op één ervan is Andreas' vader te zien: hij was ooit Zwitsers kampioen alpineskiën. "Maar vóórdat het wintersporttoerisme in Grindelwald arriveerde, waren er de alpinisten", vertelt Andreas, die intussen bij ons is aangeschoven. Ze kwamen voor de uitzonderlijke klimmogelijkheden rondom Grindelwald. Andreas, zelf afkomstig uit dit dorp, merkt trots op: "Nergens ter wereld liggen vierduizenders zó dicht bij de vallei en het dorp als hier."

### ONTBERINGEN OP DE PISTE

Als we de volgende ochtend de gordijnen van onze kamer openschuiven, snappen we wat Andreas bedoelt. De immense bergen tekenen imposant af tegen de langzaam lichter wordende lucht. Ook als je niet skiet word je al gelukkig van het uitzicht hier. En; het sneeuwt! Terwijl wij in dromenland verkeerden onder onze fluffy dekbedden, dwarrelden de hele nacht dikke

sneeuwvlokken zacht als eendendons naar beneden. Heel Grindelwald is bedekt met een sprookjesachtig dik pak sneeuw en het blijft maar komen. We kiezen vandaag voor de skigebieden Männlichen en Kleine Scheidegg. De bomen zijn prachtig wit, net als de pistes. Er ligt alweer een laagje verse sneeuw op de vannacht geprepareerde ondergrond, perfect! We genieten van de ruimte en de rust en zoeven naar beneden. Via de lift Gummi skiën we naar Kleine Scheidegg, waarschijnlijk het enige skigebied ter wereld met een treinstation waar je vanaf het perron de piste op stapt. Maar: het is -8 graden Celsius en er staat een gure wind. Na een paar afdalingen móeten we even opwarmen bij Restaurant Eiger Nordwand, en vooruit: we bestellen meteen een Suppetopf im Bröttli – huisgemaakte romige champignonsoep in een uitgehold broodje. We hebben het over local Caroline, met wie we gisteren een tocht op een Velogemel, een 'sneeuwfiets' deden. Zij vertelde ons over het gebruik 'Apero' met haar vriendinnen. "We skiën een paar uur intensief en daarna is het tijd voor Apero: een kaasplankje, wat gedroogde charcuterie, een paar glazen wijn en goede gesprekken." Anne en ik zijn het erover eens: Apero klinkt als een idee dat navolging verdient. Maar niet nu; als de soep op is en wijzelf weer op temperatuur, stap- »

FOTO De Cliffwalk First biedt een fenomenaal uitzicht over het dal.



[1]



**[CH]  
GRINDELWALD-  
WENGEN**

**INCLUSIEF  
FIRST EN KLEINE  
SCHEIDEGG-MÄNNLICHEN**

Hoogte: 937 - 2.320 m  
Pistes: 155 km  
Loipen: 14,5 km

6 - daagse liftpas:

- Volwassenen CHF 291
- Senioren CHF 262
- Jongeren CHF 233
- Kinderen CHF 146

Met skipas Grindelwald-Wengen vanaf drie dagen 50 procent korting op een treinticket voor het traject Eigergletscher naar Jungfrauoch.

Afstand vanaf Utrecht: 874 km

Dichtstbijzijnde treinstations:

- Grindelwald
- Grindelwald Grund

- » [jungfraueregion.ch](http://jungfraueregion.ch)  
 » [myswitzerland.com](http://myswitzerland.com)  
 » [swiss.com](http://swiss.com)  
 » [swisstravelsystem.com](http://swisstravelsystem.com)



[2]



[3]



[4]



[5]

**FOTO'S**

[1] Grindelwald onder een dik pak sneeuw. [2] Suppetopf im Bröttli, Restaurant Eiger Nordwand. [3] Met de trein naar de 's nachts verlichte sleeafdeling. [4] Met local Caroline Blatter (links) op de Velogemel. [5] Tijd voor een warme chocolademelk bij Grindel Lounge & Deko, een koffie- en interieurzaakje in Grindelwald.



“  
**Het is  
 bijzonder  
 hoe snel je  
 elkaar  
 leert kennen  
 op reis**

## Velogemel

*De eerste meters naar beneden zijn even spannend, maar dan voelt het vertrouwd: op een Velogemel 'rijden' is eigenlijk hetzelfde als op een fiets bergaf zonder te trappen. De 'sneeuwfiets' werd in 1911 uitgevonden door een Grindelwalder, Christian Bühlmann. Gids Erika herinnert zich dat toen zij klein was iedereen in Grindelwald een Velogemel gebruikte. "Er waren nog geen bussen en het was de makkelijkste manier om je door het dorp te verplaatsen." Tegenwoordig worden er nog zo'n vijftig per jaar gemaakt op de traditionele manier, van ahorn en fichte hout. Bij het station van Grindelwald kun je een Velogemel huren, waarna je met de sleebus bijvoorbeeld naar Bussalp kunt voor een afdaling. Voel je je zelfverzekerd over je sneeuwfietskunsten? Elk jaar in januari worden de wereldkampioenschappen Velogemel gehouden in Grindelwald, open voor deelname.*

pen we naar buiten voor nog een paar afdalingen, waarbij het zelfs guurder is dan vanochtend. De sneeuw striemt in ons gezicht, het zicht is bijna zero en onze wangen zijn al snel stijf van de kou. Bikkel Anne in de stoeltjeslift: "Ik vind het wel wat hebben, een beetje afzien. Des te beter voelt de warme spa vanavond." Pas als we echt geen diepte meer zien, besluiten we: het is mooi geweest voor vandaag!

### ADEM IN, ADEM UIT EN ... ONTSPAN

Massagetherapeut Malibu – "zoals het drankje inderdaad, soms kunnen mensen niet meer op mijn naam komen en noemen me Baileys", lacht ze – weet elk knoopje in mijn rug te vinden en verricht wonderen. Een half uurtje later loop ik soepel de salon weer uit. We brengen op onze laatste avond een paar uur in de spa van Hotel Spinne door. Het is bijzonder hoe snel je elkaar leert kennen op reis. Anne en ik waren nog nooit eerder samen op pad geweest, maar de gedeelde ervaringen en mooie omgeving vormen een natuurlijk decor voor ontspannen gesprekken en diepgaande reflecties. Dat gaat tussen het wandelen, skiën en velogemellen blijkbaar gewoon vanzelf. Op een scherm bij de whirlpool worden oude zwart-witfoto's van bergbeklimmers vertoond. Ze hebben eenvoudige tools

en dragen dikke wollen truien en zware overjassen. De klimmers op de foto's zijn met elkaar verbonden door een stuk touw. Ik zie meteen de symboliek: de bergen verbinden. Of dat nu letterlijk is zoals bij bergbeklimmen, of door samen te skiën, te hiken en te sleeën. Zoals Erika, onze wijze 70-jarige gids op de eerste dag zei: "Tijd in de bergen doorbrengen, betekent tijd om te praten en tijd om samen stil te zijn. Beide zijn belangrijk voor een vriendschap. En elke keer als je iets onderneemt, voeg je een hoofdstuk toe aan je gezamenlijke geschiedenis." Morgenavond zullen Anne en ik met onze bagage weer op het stationnetje van Grindelwald staan, wachtend op de trein naar Zürich, met een mooi nieuw hoofdstuk *in the pocket*. Maar eerst hebben we nog een perfecte ochtend skiën in Grindelwald-First in het verschiet. ●